

Hvad betyder pesticidafgiften for landmandens omkostninger?

Nogle landmænd vil opleve en lille stigning i omkostningerne som følge af pesticidafgiften.

Andre vil dog rent faktisk se, at deres omkostninger bliver lavere end i dag. Begge dele under forudsætning af at de ændrer deres adfærd og vælger de mindst belastende pesticider.

Hvad betyder pesticidafgiften for enkelte erhvervsgrøner?

- En typisk kvægbedrift har i dag en årlig omkostning til pesticider på cirka 400 kroner per hektar. En sådan bedrift kan få et årligt *fald* på 12 kroner per hektar i pesticidomkostninger. Har landmanden et samlet areal på 200 hektar vil det medføre et samlet fald i omkostninger på 2.400 kroner om året.
- En landmand, som ikke har husdyr, men alene er planteavler kan få en stigning fra cirka 630 kroner per hektar til cirka 700 kroner og dermed en årlig *stigning* i omkostningerne på cirka 70 kroner per hektar. Har han et samlet areal på 300 hektar vil det medføre en stigning i den årlige omkostning på cirka 21.000 kroner.
- En typisk kartoffelavler, som gennemsnitligt kun dyrker kartofler på cirka en fjerdedel af sit areal, kan gennemsnitlig få en *stigning* i pesticidomkostninger på cirka 140 kroner per hektar beregnet for hele bedriften. Hvis bedriften er på 140 hektar er der tale om en samlet meromkostning for bedriften på 20.000 kroner.

Hvad betyder pesticidafgiften for enkelte højtærtdiafgrøder?:

- For en solbærproducent kan de nuværende pesticidomkostninger på 7.000 kroner per hektar solbær *stige* til cirka 8.000 kroner. per. hektar.
- Derimod kan pesticidomkostningerne for jordbærproducenter *falde*. De nuværende omkostninger til pesticider ved produktion af jordbær er på cirka 13.000 kroner per hektar årligt, og kan falde til cirka 11.000 kroner per hektar.
- Også en æbleavler kan få et *fald* i pesticidomkostningerne. Æbleavleren kan få et fald fra cirka 19.000 kroner til cirka 17.000 kroner per hektar.

Hvordan er tallene regnet ud?

Beregningerne, som Miljøstyrelsen har lavet i samarbejde med FødevarerØkonomisk Institut, Københavns Universitet, er blevet til på baggrund af oplysninger modtaget fra erhvervet om normale gennemsnitlige sprøjtebehov og på baggrund af oplysninger fra regnskabsstatistikkerne fra de seneste 3 år.

I eksemplerne indgår der en forventning om, at landmanden/gartneren med den nye afgift ændrer sit valg af pesticider og dermed ændrer adfærd i forhold til, hvad der er mest økonomisk optimalt for ham. Der er altså forudsat, at landmanden reagerer på den ændrede afgift og skifter enkelte af de pesticider, der anvendes i dag, ud med andre pesticider, der er mindre miljø- og sundhedsmæssigt belastende. Endvidere indgår der i beregningerne den forudsætning, at merprovenuet fra pesticidafgiften, dvs. 150 mio. kr. årligt, er tilbageført til jordbruget via jordskattelettelsen.

Hvorfor er der så store forskelle i pesticidomkostningerne mellem bedriftstyperne?

Der er stor forskel på, hvilke pesticider der anvendes i de forskellige erhvervsgrøner, og der er stor forskel på, hvor mange gange årligt de enkelte afgrøder sprøjtes. Nogle afgrøder skal sprøjtes mange gange årligt for at holde svampesygdomme, skadedyr og ukrudt i skak. 10-15 behandlinger er ikke ualmindeligt. Det gælder for eksempel i mange typer frugt, grøntsager, potteplanter med videre. Andre afgrøder skal kun sprøjtes ganske få gange årligt. Det gælder for eksempel markafgrøder som vårbyg og havre.